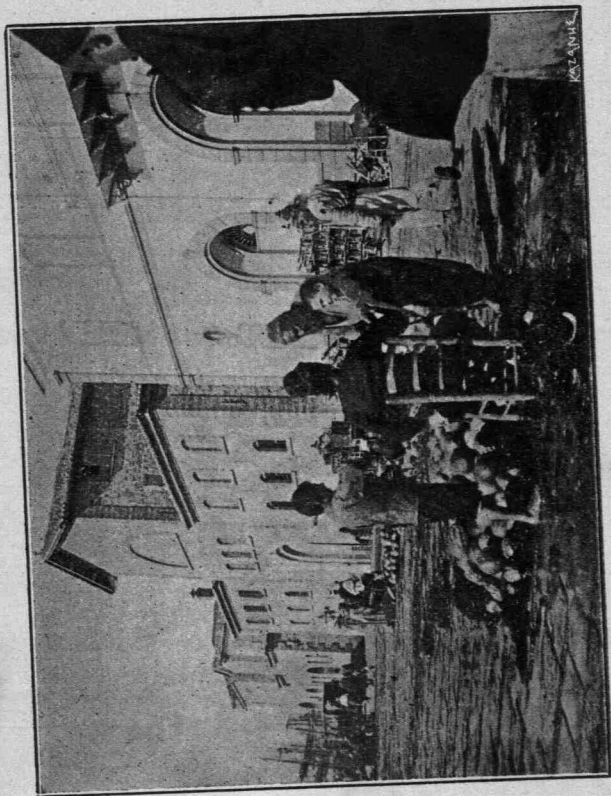

ΑΠΟΨΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΚΥΜΑΙΑΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Η ΠΡΟΚΥΜΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ἡ προκυμαία τῆς Σμύρνης — τὸ Καί, ὡς ἀποκαλεῖται, — εἶναι ὅ,τι τιμαλφέστερον ἐν ἐπιδείξει δύναται νὰ προβάλη ἡ Σμύρνη. Διαθέουσα ὅλην τὴν σμυρναϊκὴν παραλίαν εἰς μῆκος τριῶν χιλιάδων διακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε μέτρων, ἀποτελεῖ τὴν Εὐρώπην τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὴν Ἀνατολὴν τῆς Εὐρώπης ταυτοχρόνως. Διὰ τοῦτο δ' ἔχει ἀκριβῶς δύο κεχωρισμένας ἀλλήλων ἀπόψεις. Οὕτως, ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τῶν διαβατηρίων — τὸ Κουερκὰκι, ὡς τὸ ἀποκαλεῖ ἡ τοπικὴ γλῶσσα — μέχρι τοῦ πρὸς τὴν νότιον ἄκραν τῆς Σμυρναϊκῆς παροχθίας στρατῶνος, ὅστις καὶ τὴν ἀποκόπτει ἀποτόμως, ἡ προκυμαία τῆς Σμύρνης ἔχει διάφορον μορφήν τοῦ ἐτέρου ἡμίσεος αὐτῆς. Ἐκεῖθεν, μέχρι τῆς Πούντας καὶ πέραν, εἶναι ἡ κοσμικὴ προκυμαία, ἡ προκυμαία τῶν μεγαλοπρεπῶν οἰκημάτων, τῶν εὐπρεπῶν καφενειῶν, τοῦ περιπάτου, τῶν προξενείων, τῶν θεάτρων, τῶν λεσχῶν, τῶν ἐπιδείξεων, τῶν γυμναστῶν, τοῦ Λόου-τέννις, τῶν ἀμφισμῶν ἡ προκυμαία τῆς ἀναψυχῆς, τῆς χλιδῆς, τῆς τέρψεως.* Ἐντεῦθεν ἐκτυλίσσεται ἡ προκυμαία ἡ ἐμπορικὴ, ἡ προκυμαία τοῦ τελωνείου, τῶν γραφείων, τῶν ἀποβαθρῶν, τῆς Μπόρσας, τῶν ταβερνειῶν μετὰς μαυροκυάνους βλούζας τῶν θαμῶνων καὶ τὴν ἐλαιώδη ὁσμὴν τῶν ἐδεσμάτων, τῶν φορτίων καὶ ἀχθοφόρων καὶ ναυτῶν καὶ φορτηγῶν ἀμαξῶν, τῶν ἀτμοπλοίων

* ΣΗΜ. Περιγραφὴν τοῦ τμήματος τούτου τῆς σμυρναϊκῆς προκυμαίας θέλομεν δόσει εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

καὶ πλοίων καὶ καϊκίων τῶν πρακτορείων καὶ μεσιτῶν, ἡ προκυμαία τῆς δράσεως, τῆς ἀεικινήτου ζωῆς, τοῦ Struggle for life, τοῦ ἰδρωτός, τῶν διαγκωνισμῶν, τῆς κοπώσεως.

Ἐκεῖ ἡ ἐορτάσιμος Σμύρνη· ἐδῶ ἡ ἐργατική. Αὐτὴ παράγει καὶ ἐκείνη ἀπορροᾷ ! . . .

*
* *

Ἡ ἐξέλιξις τῆς κινήσεως ἐπὶ τοῦ τμήματος τούτου τῆς προκυμαίας καὶ εἰς ἑκτασιν ἐνὸς καὶ ἡμίσεως περίπου χιλιαμέτρου ἄρχεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σταθμοῦ τῶν διαβατηρίων, ὅστις ὑφύεται διώροφος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἄκρον κτιστῆς ἐν τῇ θαλάσῃ προεξοχῆς, ἀποτελούσης τὸν δεξιᾶ ἀνοικτὸν βραχίονα τοῦ ἐσωτερικοῦ λιμένος τῆς Σμύρνης. Ἀπὸ τῆς στενῆς ἐκείνης ἄκρας ἡ Σμύρνη ἐπικοινωνεῖ μεθ' ὅλου τοῦ κόσμου. Εἶναι ἡ γέφυρα ἡ συνδέουσα τὴν Ἀνατολὴν μὲ τὴν Δύσιν.

Ἐκεῖ καθ' ἐκάστην, — ἀφοῦ ἀπαγορεύεται ἡ ἄλλοθεν ἀποβίσεις καὶ ἐπιβίσεις τῶν ταξειδιωτῶν — ξ ε μ π α ρ χ ἄ ρ ο υ ν, κατὰ τὴν συνήθη φραγκολεβαντινὴν λέξιν, ἀπὸ τῶν μεμακρυσμένων σημείων τῆς γῆς ὅλοι οἱ περίεργοι τύποι τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Σμύρνης, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτοστατοῦσι κατὰ τὴν πρωτοτυπίαν οἱ περιηγηταὶ τῆς Ἀνατολῆς μὲ τὰς ἰδιορρυθμοὺς ἀμφιέσεις των καὶ τὰς ἐτι ἰδιορρυθμοτέρας των ἰδέας, ὡσάκις συμπέσῃ νὰ τὰς δημοσιεύσωσι βραδύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας των· καὶ ἐκεῖθεν θὰ μ π α ρ χ α ρ ι σ θ ο ὦ ν, κατὰ τὸ ἀντίστοιχον λεξιλόγιον, διὰ τὴν ξένην οἱ Ἀνατολῆται, οἱ Σμυρναῖοι εἰδικώτερον, μεταξὺ τῶν ὁποίων κατὰ τὸ θέρος καὶ τινες προνομιοῦχοι ἐκτείνοντες τὴν ἀπολαυσίν των μέχρις ταξειδίου εἰς Εὐρώπην δι' ἀτμοπλοίου τῶν Messageries, ὅπως τὸ ἀναγραφῶσι τὴν ἐπομένην διθυραμβικῶς αἱ σμυρναϊκαὶ ἐφημερίδες.

Κράμα βίου παράδοξον εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως· μωσαϊκὸν εἰκόνων, χρωμάτων, ἀντιθέσεων κοινωνικῶν, ἐμπορικῶν συγκοινωνιῶν :

Αἱ βαρεῖται κάμηλοι παρὰ τὸν ἵπποσιδηρόδρομον, ἐλαύνονται ἐπὶ τῶν σιδηρῶν ἐλασμάτων του, ἀφ' ὧν οὗτος ἐξωθεῖ μόλις διασφῶμενον κατάφορτον ὄνον. Ὁ ὀνηλάτης βλασφημεῖ εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν· ὁ ὁδηγὸς τοῦ « τ ρ ἄ μ β α ὦ »

τὸν ἀπειλεῖ μὲ τὸ μαστίγιον, ὅσάκις δὲν σταματᾷ ἐξ ἀνάγκης ἵνα μὴ καταθραύσῃ τὴν κεφαλὴν ἵππου ἀμαξίου φορτηγοῦ φορτονωμένου παρὰ τὴν ἀκτὴν, εἴτε ἵνα σύρῃ ὁ ἴδιος καρβάνιον καμῆλων καὶ ἐλευθερώσῃ τὴν διόδον, ἐνῶ ὁ καμηληλάτης ἐξεχολουθεῖ τὸν δρόμον τοῦ ἀμέριμνος, ὥσῃ νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἄλλων ζώων Αἱ μᾶλλον ἀντίπαλοι σημαῖαι διασταυροῦνται ἐπὶ τῶν κεραιῶν τῶν ἀτμοπλοίων, τῶν ὁποίων οἱ ἱστοὶ ἀπὸ πέραν φαίνονται συμπεπλεγμένοι ὡς κορμοὶ ἀφύλλου δάσους. Πλοῖα μὲ ὀνόματα ἀγίων, φέρουσιν ἐρυθρὰν σημαίαν εἰς τὸν ἕνα ἱστόν, ἐνῶ ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς κυματίζει ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἐν συνδυασμῷ ἡ κυανόλευκος.

Ῥυπαρὸν καφενεῖον παράκειται μεγάρῳ μεγαλοπρεπεῖ ἐμπορικῆς Ἑταιρίας. Ἐργοστάσιον ὑψηρῆς γογγύζει διὰ τῶν μηχανημάτων τῆς μηχανῆς του, ἐνῶ εἰς πλησίον καπηλεῖον ναπολιτάνοι ψάλλουσιν ἡδυπαθῶς γλυκεῖαν καὶ νὰ τὸ νὰ τοῦ τόπου των.

Ἐπὶ ξυλίνης καλύβης ἐκτισμένης ἐπὶ τῆς ἀκτῆς καπνοφύλακες ἐτάζουσι μετὰ ρέμβης εἰς τὸ ἄπειρον, ἐνῶ πλανόδιος λαθρέμπορος μὲ κάλαθον εἰς χεῖρας πωλεῖ ἐλευθέρως τὸ ἐμπόρευμά του ἄφροντις : «Καπνὸ συριανὸ δύο μεταλίκια ἕνα πακετάκι.»

Ἐξω ἀνηλίου μαγαζείου, ἐπὶ τῆς προσόψεως τοῦ οὐοῦ διακρίνονται ἀπὸ πέραν εἰς χειρόγραφα προγραμματα σχήματα τεράτων καὶ ἐναλίων ὄντων καὶ χιμαιρῶν καὶ ἀνθρώπων ἀκεφάλων, Ἰουδαῖος βοεμὸς καλεῖ εἰς ἐλληνικὴν γλῶσσαν τὸ κοινόν : «Ἐλᾶτε, κύριοι, καὶ ἴστε περίεργα πρᾶγμα !» Ναυτόπαιδές τινες, μὲ τὸ ὄμμα ἐκπληκτον, ὀλίγοι βρακοφόροι, λωποδύτης βλέπων πορισσότερον τὸ χρῶμα τῆς κάσας εἰς τὴν θύραν ἢ τὰ χρώματα τῶν σχεδιογραφιῶν, ἐλκύονται, παζαρεύουν καὶ εἰσέρχονται διὰ νὰ . . . μὴ ἴδωσι τίποτε τῶν ἐν τῷ προγράμματι εἰκονιζομένων.

Ἐν κοῦλτουκάκι συναφές, μὲ πυκνόμαλλον τελαχτάρην, ροφῶντα ἐν τῇ μοναξίᾳ τὸν ναργιλέ του, φέρει ἐπιδεικτικωτάτην ἐπιγραφὴν ἄνω τοῦ γείσου τοῦ παρὰθύρου : «Manehesler House» ἢ «Palais Royal.»

Πλησίον, ἐν σκοτεινῷ καφενεῖῳ ἐπὶ κλονιζομένης ἀχρωματίστου ἐξέδρας, Ἰταλὶς ἐκπεσοῦσα τῆς σκηνῆς καφωδείου,

μέ φωνήν ὑπόδραχνον ψάλλει εὐρωπαϊκὸν ἄσμα ἐν συνοδείᾳ βιολίων καὶ σαντουρίων, ἐνῶ τὴν νύκτα, ἰδίᾳ ἐν συννεφώδει ἀτμοσφαίρᾳ ἐκ καπνοῦ, Ζεῖμπέχοι πέριξ μέ ἀναξυρίδας πολυχρώμους ἄνω γυμνῶν κνημῶν, ροφῶσι τὴν μαστίχα των ὑποτονθορύζοντες ἐν χορῷ ἀμανέν Εἰς σαράφης παρὰ φορητὸν μαγαζεῖον συνεννοεῖται διὰ νευμάτων μέ παραπαίοντα ἐκ μέθης ναύτην ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ καί, ὁπαδὸς τῆς νομισματικῆς μονάδος, προσπαθεῖ προκρουστικῶς νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸ φράγκον τὸ σελίνιον Λιανοπῶλαι μέ κεμπάπια, μέ μουαλεβί, καταίφια, τζιγεράκια, ἀναφυκτικά ποτά, νερὸν μ. π. οὐς κ. ι. μ. β. ἰ παρέρχονται . . .

Περαιτέρω ζαπτιέδες χωροφύλακες ἄγουσι πρὸς τὸ διοικητήριον λωποδύτην ἣ ἐστερημένον διαβατηρίου ταξειδιώτην, ἐνῶ ἁμαξα καλπάδην μέ γιασαξῆ παρὰ τὸν ἁμαξηλάτην ὁδηγεῖ πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν χρυσοστόλιστον ναύαρχον, παρὰ πρόξενον πλειότερον ἴσως καὶ ἐκείνου χρυσοστόλιστον. Σωρεῖα σάκκων ἐμπορευμάτων συμπλέγδην ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου εἰς γραμμὴν ἀτελείωτον καὶ σειραὶ ξυλείας εἰς ἐπικίνδυνα ὕψη ἐμποδιζουσιν ἐπὶ ὥραν τὴν διάβασιν καὶ ἐκείνων καὶ αὐτῆς. Καὶ πρὸ τοῦ τοιούτου ὁδοφράγματος, οἱ διαβάται εἰσὶν ἠναγκασμένοι νὰ διασκελίσωσι τοὺς σάκκους, διότι γράται καὶ παιδίᾳ συμπληροῦσι τ' ἀνὰ μέσον τούτων κενὰ τοῦ δρόμου, συμμαζεύοντες ἐν ρυπαροῖς μανδουλίαις κόκκους σίτου καὶ κριθῆς ἀναμίختους μετὰ κόνεως . . .

Ἐτι περαιτέρω κίνησις, φωναὶ καὶ θόρυβος ἀπὸ οἰκοδομῆς ἀπεχρωματισμένης ἐξωτερικοῦ πτωχοῦ. Εἶνε ἡ Μ π ό ρ σ α μέ τὸν πλοῦτον τῶν μεσιτῶν της· κ' ἐπ' αὐτῆς τὸ Ἐμποροδικεῖον, μικτὸν εἰς δικαστάς, γλώσσας, δικηγόρους, διαδίκους. Ἐπειτα εἰς τὸν ἄλλον, τὸν ἀντίθετον τῷ πρώτῳ, βραχίονα τοῦ ἐσωτερικοῦ λιμένος, ἰδοὺ τὸ Κ ο υ μ έ ρ κ ι, πολύτυρβον, πολύχοσμον, πολυσχιδές, πολύφορτον, πολύπλουτον, τὸ τελωνεῖον τῆς προόδου τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς φυγαδεύσεως τῶν κεφαλαίων, τῶν 125 ἑκατομ. φρ. ἐτησίου εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ 8 0/0 τελωνειακῶν εἰσπράξεων. Τὰ ἐμπορεύματα πλημμυροῦντα ἐκχειλίζουσιν ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου· οἱ ἀραμπάδες συμπυκνοῦνται ἵνα φορτωθῶσιν, διαχωριζόμενοι ἀλλήλων ἀγωνιωδῶς· οἱ ὁδηγοὶ ἀναδίδουν ἰαχάς· κάποτε γάντζος ἀπει-

λητικὸς ἀπαστράπτει ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἔτοιμος νὰ καταθραύσῃ ἀντιπάλου κρανίον· οἱ ἵπποι πρὸ τῶν φορβάδων χρεμετίζουσιν ἀκράτητοι, ἀνοίγοντες φωσφοροβόλους ὀφθαλμούς. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀχθοφόροι κομίζουσιν ἡρτημένον ἀπὸ πασσάλου, ὃν προσαρμόζουσιν ἀπὸ τῶν ὤμων εἰς διπλὴν γραμμὴν, μέγα κιβώτιον, πλαταγοῦντες ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὸ χονδρὸν πέλμα τῶν ἀβαθῶν ὑποδημάτων των καὶ κραυγάζοντες δαιμονιωδῶς **Ν το χ ά ν μ α σ ι ν !** Τύποι Ἰουδαίων, Ἀρμενίων, Ὀθωμανῶν, Ἑλλήνων, ἐπιφορτισμένων τὴν ἐκτελώνισιν, κάθιδροι, κεκονιαμένοι, πολυφρόντιδες, διολισθαίνουσι μέσῳ τοῦ δαιδαλου ἐκείνου, σπεύδουσι, διαγκωνίζονται, μὲ χαρτία ἔντυπα ἐν τῇ παλάμῃ, μ' ἐν δεῖγμα ἐμπορεύματος, μὲ μικρονομίσματα εἰς χεῖρας, τὰ ὅποια πρὸ μικροῦ ἀντήλλαξαν ἀντὶ μετρητίου ἀργυροῦ γιὰ **μ π α ξ ί σ ι α** παρὰ τοῦ εἰς τὴν γωνίαν ἐν ὑελοφράκτῳ μαγαζίῳ, ὥσπερ στρατιώτου σκοπιᾶ, προνομιοῦχου **σ α ρ ά φ η**.

Θόρυβος πτερυγισμάτων κοπαδιοῦ περιστερῶν — ἱεροῦ πτηνοῦ παρὰ τοῖς Τούρκοις — παρέρχεται ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν, ἵνα καταλήξῃ ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν, ἐπὶ τῶν στεγῶν, ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν λέμβων, ἐπὶ τῆς κεραίας ἐνὸς πλοίου, ἐπὶ τοῦ τυρβώδους λιθοστρώτου, ἀφοῦ ὑποκλέπτουσι κόκκους σίτου ἐν συναγωνισμῷ πρὸς τὰς ἐπαίτιδας. **Δ ε κ ο χ τ ο ὕ ρ α ι, Γ κ ι ό ν η θ ε ς**—ἄλλο ἱερὸν πτηνὸν τῶν Τούρκων, συμμιγνύει ἀπὸ τῶν κεράμων τὴν μονότονον αὐτοῦ περίλυπον κραυγὴν. Κῦνες ὑλακτοῦσι, διαπληκτίζονται, τρώγονται, ξεσχίζονται. Καὶ εἰς τὸ τοιοῦτον πανδαιμόνιον προστίθενται αἱ φωναί, αἱ ἐπικλήσεις τῶν πωλητῶν τοῦ πλησίον ἰχθυοτροφείου, τοῦ **Μ π α λ ο υ χ α ν ᾱ**, ξυλοκτίστου παραπήγματος, ὀρθομένου τρεμωδῶς ἐπὶ πασσάλλων ἐν τῷ ὕδατι, μὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν ἰχθύων καὶ τὸν γραφικὸν κάποτε τύπον βραχοφόρου ψαρᾶ...

Ἐναντι, ἡ Ἀνατολή, ὡς ἀντίζηλος τῆς Δύσεως, ἐπιδεικνύει τὸν πλοῦτον τῆς ἰδίας φύσεως, τῆς ἀστειρεύτου παραγωγῆς τῆς. Εἶνε ἐκεῖ ὁ ὕστατος πρὸς τὴν Σμύρνην σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου Ἀϊδινίου. Τὰ ἐμπορεύματα, ἡ κριθή, οἱ κύαμοι, τὰ βαλανίδια, τὰ σησάμια, τὸ ὄπιον, αἱ σταφίδες, τὰ ἀπόσυκα ὑφοῦνται εἰς μικροὺς λοφίσκους ἐντὸς τῆς ἀπεράντου ἐκείνης ἀποθήκης, ἰδρυθείσης πρό τινων ἐτῶν.

Ἀμαξοστοιχίαι φορτηγοὶ ἔρχονται, ἐκφορτώνονται, φορτώνονται, ἀπέρχονται. Καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ μελετητοῦ ἡ ἀντίθεσις ἐκείνη ἀνακύπτει εἰς ἀγῶνα, εἰς πάλην, εἰς πόλεμον δύο φοβερῶν μεγαθηρίων, ἀπὸ τῶν στομίων τῶν ὁποίων — τῶν θυρῶν — ὁ ἀνταγωνισμὸς οὗτος ἐξωτερικεύεται εἰς ἔφεσιν πυρετώδους ἐργασίας, εἰς πόθον ἀκαθέκτου δράσεως, εἰς τάσιν ἐγκαρτερήσεως, ὑπερτερήσεως, νίκης . . .

Καὶ ἡ κίνησις τοιουτοτρόπως μὲ διακυμάνσεις, μὲ παραλλαγὰς κατ' ἐποχάς, καθ' ὥρας, ἐξακολουθεῖ παρατεινομένη ἕως πέραν, μέχρι τοῦ στρατῶνος. Πωληταὶ πεπόνων ὑπὸ στέγην ἐκ πανίου πρόχειρον· καφεποὶ μὲ δύο σκίμποδας εἰς τὴν θύραν κεκλεισμένης ἀποθήκης· κουρεῖς πλανόδιοι μὲ λεκάνην καὶ ξυράφιον εἰς θέσιν ἐργαστηρίου· λιανοπῶλαι, ἐργάζονται, προσκαλοῦσι, φωνάζουσιν. Ἀλλὰ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς παραλίας εἶνε τὰ καίκια, τὰ τρεχαντήρια, ἡ βρατσέραις, ἡ μπομπάρδαις καὶ ἐν γένει τ' ἄπειρα ἐκεῖνα πλοῖα καὶ πλοιάρια, τὰ καταπλέοντα ἐκ Χίου, ἐκ Σάμου, ἐξ Ἰκαρίας, ἐκ τῶν ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου· μὲ τὰ λεμόνια των, μὲ τὰ χρομύδια των, μὲ τὰ κάρβουνά των, μὲ τῆς δούλαις των.

Τί περίεργος, τί διάφορος ζωὴ εἰς τὴν μακρὰν αὐτὴν σειρὰν τῶν καϊκιῶν, συνεφαπτομένων πρὸς ἄλληλα, ὑπὸ τὰ λευκὰ πανία μεταβαλλόμενα εἰς ἀλεξήλια τὸ θέρος — εἰς ἀλεξιθρόχια τὸν χειμῶνα, ὅταν ὁ ἄνεμος συρίζῃ διὰ μέσου τῶν σχοινίων τῶν ἱστῶν! . . .

Καὶ τί εὐμορφον θέμα πρὸς μελέτην ἐν τῇ ποικιλίᾳ τῶν ἐθίμων, μορφῶν, ἀμφιέσεων, γλώσσης, παραδόσεων ἐκάστου τῶν ἐργατῶν ἐκείνων τῆς θαλάσσης, τῶν ὁποίων ὁ καθείς ἔχει τὴν ἰδικήν του ἱστορίαν: — μίαν μητέρα, ἣτις εἰς τὴν μικρὰν καλύβην τοῦ χωρίου του προσεύχεται διὰ τὴν ζωὴν του· μίαν ἐρωμένην ἀναμένουσαν ἐν ἀνεσταγμῷ ἀγάπης· μίαν σύζυγον συλλογιζομένην ἐν ῥέμβῃ πρὸς τοῦ ἀνοικτοῦ πρὸς τὸ πέλαγος παραθύρου, ἐνῶ τὸ παιδί του εἰς τὸ ἄκρον τοῦ αἰγιαλοῦ, ὅπου ἔρχονται τὰ κύματα φλοισβίζοντα καὶ ἀποχωροῦν, ἀσκεπές, γυμνόπουν, ἀπὸ τοῦδε συνηθίζει βαθμηδὸν εἰς τῆς θαλάσσης τὴν παλίμδουλον, τὴν γυναικίαν ἀσπασίαν.

Καὶ ἡ ζωὴ οὕτω διαρρέει . . .

Μόνον δὲ τὴν νύκτα ἡ κίνησις κοπάζει, ἡρεμεῖ, ναρκοῦται.
Θὰ ἔλεγες ὅτι ἀναπαύεται καὶ αὕτη, ἵνα ἀνακύψῃ μὲ τὴν
ἀνατέλλουσαν πρωΐαν ἀκμαιοτέρα, ἰσχυροτέρα, μᾶλλον εὐέλ-
πας τῆς χθὲς

(Σμύρνη)

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΓΑΠΗΣ ΛΟΓΙΑ

ΕἴΤΑΝ μὲ τόση εὐλάβεια στήν ἐκκλησιά πηγαίνης
καὶ σέ κυτῶ νά προσκυνᾷς
τ' ἅγιο ῥκόνισμα μὲ μιᾶς
μέσ' τὸ ναόν, ὅταν μπαίνης,

νομίζω πῶς κ' ἡ ἄψυχη εἰκόνα στὸ φίλὶ σου
θά ζωντανέψῃ παρευθὺς
καὶ πῶς τὸν Ἅγιο θεὸ νά ἰδῇς
γονατιστὸ ἀντικρὺ Σου !

Ἄν τὸ προσμένω, Ἀγάπη μου, δὲν ἔχω βέβαια κρῖμα·
στοχάσου, ἐμένα καὶ νεκρὸ
ἓνα σου φίλημα, θαρρῶ
πῶς μὲ ξυπνᾷ ἀπ' τὸ μνῆμα !

Λεμεσὸς (Κύπρου).

Μ. Δ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ